

Prejudiciële vraag

Moeten de Richtsnoeren van de Europese Unie voor staatssteun in de landbouw- en bosbouwsectoren in plattelandsgebieden 2014-2020 ⁽²⁾ en meer in het bijzonder de punten 135, 136, 137 en 144, aanhef en onder a, aldus worden uitgelegd dat alleen dan sprake is van investeringssteun die dient voor de financiering van de kosten van de bouw, verwerving of verbetering van onroerende goederen, indien de begunstigde van die subsidie zelf ook eigenaar is of wordt van de onroerende goederen waarop de kosten betrekking hebben?

(1) De naam van de onderhavige zaak is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

(2) PB 2014, C 204, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Varhoven administrativen sad (Bulgarije) op 9 juni 2023 — “Vivacom Bulgaria” EAD/ Varhoven administrativen sad, Natsionalna agentsia za prihodite

(Zaak C-369/23, Vivacom Bulgaria)

(2023/C 314/08)

Procestaal: *Bulgaars*

Verwijzende rechter

Varhoven administrativen sad (Bulgarije)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: “Vivacom Bulgaria” EAD

Verwerende partijen: Varhoven administrativen sad, Natsionalna agentsia za prihodite

Prejudiciële vraag

Staan artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie in de weg aan een nationale regeling als artikel 2c, lid 1, punt 1, van de Zakon za otgovornostta na darzhavata i obshtinite za vredi (wet betreffende de aansprakelijkheid van de staat en de gemeenten voor schade) junctis artikel 203, lid 3, en artikel 128, lid 1, punt 6, van de Administrativnoprotsesualen kodeks (wetboek van bestuursprocesrecht), op grond waarvan een vordering tot vergoeding van schade die is veroorzaakt door een schending van het Unierecht door de Varhoven administrativen sad (hoogste bestuursrechter, Bulgarije), waarbij die rechter verweerder is, door hem in laatste aanleg moet worden behandeld?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein oikeus (Finland) op 22 juni 2023 — Passagier A / Finnair Oyj

(Zaak C-385/23, Finnair)

(2023/C 314/09)

Procestaal: *Fins*

Verwijzende rechter

Korkein oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Passagier A

Verwerende partij: Finnair Oyj

Prejudiciële vragen

1) Kan een luchtvaartmaatschappij zich beroepen op buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 5, lid 3, van verordening nr. 261/2004 ⁽¹⁾ op de enkele grond dat de vliegtuigfabrikant een verborgen ontwerpfout heeft gemeld die de vliegveiligheid aantast en het gehele vliegtuigtype treft, ook al werd deze melding pas gedaan nadat de vlucht was vertraagd of geannuleerd?

- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord en moet worden nagegaan of de omstandigheden te wijten zijn aan gebeurtenissen die inherent zijn aan de normale uitoefening van de activiteit van de betrokken luchtvaartmaatschappij en waarop deze wegens hun aard of oorsprong daadwerkelijk invloed kan uitoefenen, is dan de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie betreffende het voortijdig optreden van defecten van bepaalde technische onderdelen van toepassing in een geval als het onderhavige, waarin noch de fabrikant noch de luchtvaartmaatschappij op het tijdstip van de annulering van de vlucht wist wat de aard van het gebrek van het nieuwe type vliegtuig in kwestie was en hoe het kon worden verholpen?

(¹) Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB 2004, L 46, blz. 1).

Beroep ingesteld op 5 juli 2023 — Europese Commissie / Slowaakse Republiek

(Zaak C-412/23)

(2023/C 314/10)

Procestaal: Slowaaks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Gattinara en R. Lindenthal, gemachtigden)

Verwerende partij: Slowaakse Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Slowaakse Republiek de verplichtingen die op haar rusten krachtens richtlijn 2011/7 betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties (¹), en met name die welke zijn neergelegd in artikel 4, lid 3, en artikel 4, lid 4, onder b), van deze richtlijn, niet is nagekomen door er in 2015, 2016, 2017 en sinds 2018 niet voor te hebben gezorgd dat haar overheidsinstanties die gezondheidszorg verstrekken hun handelsschulden binnen een maximumtermijn van 60 kalenderdagen betalen, en deze situatie te laten voortduren;
- de Slowaakse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Slowaakse Republiek had er krachtens artikel 4, lid 3, van richtlijn 2011/7 voor moeten zorgen dat bij handelstransacties waarbij de schuldenaar een overheidsinstantie is, de betalingstermijn voor bedragen die verschuldigd zijn als vergoeding voor dergelijke transacties met ondernemingen niet langer is dan 30 kalenderdagen vanaf de datum waarop sprake is van de daarin opgesomde feitelijke omstandigheden. Tegelijkertijd kunnen, in de Slowaakse Republiek, overheidsinstanties die gezondheidszorg verstrekken die termijn krachtens artikel 4, lid 4, onder b), van die richtlijn verlengen tot 60 kalenderdagen.

De Slowaakse Republiek heeft er desalniettemin niet voor gezorgd dat de betalingstermijn bij handelstransacties waarbij dergelijke overheidsinstanties die gezondheidszorg verstrekken schuldenaar zijn, niet langer was dan 60 kalenderdagen.

Uit de data betreffende de gemiddelde termijn voor de betaling van schulden van publieke ziekenhuizen komt naar voren dat de Slowaakse Republiek in 2015, 2016, 2017 en vanaf 2018 tot het moment waarop het onderhavige beroep is ingesteld, voortdurend inbreuk heeft gepleegd op artikel 4, lid 3, en artikel 4, lid 4, onder b) van de richtlijn.

(¹) Richtlijn 2011/7/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties (herschikking) PB 2011, L 48, blz. 1.